

[N. P. Andreassen.]

vel næsten sige for Halvdelen af det danske Landbrug, der i Virkeligheden lige saa meget er et købende Landbrug som et sælgende — vilde en Kronesænkning være af meget problematisk Værdi. Vi har haft vore store Betæneligheder ved at gaa saa vidt, som vi allerede er gaaet, men vi har lagt Vægt paa, om man kunde opnaa Enighed inden for det samlede Landbrug for derigennem at bevare det Sammenhold, der under de forhaandenværende Forhold saa stærkt maa ønskes.

Det er blevet sagt stærkt af vore Folk ude omkring og af Husmandsforeningernes Hovedbestyrelse, at det, som det kom an paa her, var først og fremmest at sikre den Produktion, vi har her i Landet. Det alt-overvejende Spørgsmaal i den kommende Tid, for dansk Landbrug som for vort Lands hele Økonomi, er dette, om man med alle til Raadighed staaende Midler kan opretholde en Produktion herhjemme, der i nogen Grad svarer til den normale. Og jeg kan da ikke sige andet, end at det første Forslag, der var skitseret, efter min Mening indeholdt de største Muligheder for, at denne Produktion virkelig kunde have været opretholdt. Men jeg føjer til, at da vi gennem Udtalelser fra alle Sider, ogsaa fra de politiske Forhandlere her paa Rigsdagen, fik det Indtryk, at det vilde medføre en Skillelinie inden for det danske Landbrug, idet en Part af Landbruget ved det første Forslag vilde faa større Fordel, end hvis Udligningen skete paa selve den Produktion og de Produktionsværdier, som hørte den enkelte til, ja, saa gav vi Afkald paa det, som vi regnede med var det bedste, og gik over paa den Linie, der er fulgt i det her forelagte Lovforslag, med en 6 pCt.s Udligning paa alle de Salgsvarer: Bacon, Smør og Æg, som vi leverer til det engelske Marked.

Jeg siger dette, for at man skal kunne forstaa, at vi under alle disse Forhandlinger har vist Forstaaelse og netop gjort vort til at opnaa en fuldstændig Enighed inden for Landbruget.

Naar nu det Spørgsmaal bliver rejst, om det foreliggende Forslag vil hidføre en lignende Udligning som en Kronesænkning, saa maa jeg deroverfor have Lov til at sige, at ingen har kunnet røkke ved de Tal, som er anført, og jeg kan for Resten føje til, at ved de Udregninger, vi har foretaget i Landbrugsraadet, har alle været enige om, at den her foreslaaede Udligning svarer nøje til den, der vilde være kommet til Stede, hvis Kronen havde fulgt Sterling. Det vil med andre Ord sige, at det Lov-

forslag, som her ligger paa Rigsdagens Bord, kan give det, som man, og da særlig det ærede Medlem Hr. Brorsen, har krævet, nemlig en Udligning, der svarer til 22,40, og det er for os, netop som Stillingen er, det afgørende, thi det er, hvad Landbruget kan tilkomme.

Det er ligeledes blevet sagt, at den Politik, man her er gaaet ind paa, skulde være en Understøttelsespolitik, en Politik, som man altid ønskede at føre frem fra Regeringens Side. Jeg maa her give den konservative Ordfører fuldstændig Ret. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at der gennem dette Lovforslag gives mere Understøttelse, end hvis man gik hen og sænkede Kronen efter Sterlings Værdi i Dag. Vi maa her huske paa, at Møntspørgsmaalet drejer sig ikke alene om et enkelt Erhverv, det berører mere eller mindre hele vort Samfund. Det er rigtigt, at ligesaa mange Procent man sænker den danske Krone med, lige saa mange Procents Forhøjelse opnaar man igennem vor Eksport. Men Medaillen har en anden Side, idet hele vor Indførsel — og det gælder ikke alene Landbrugets Indførsel af Raastoffer og andre Ting, men det gælder al vor Indførsel — vil paavirkes af, at Kronens Værdi kommer til at staa i et skævt Forhold til alle de Lande, vi importerer fra, og det vil gennem Prisstigning fremkalde et Tab, som ikke alene skal udlignes paa et enkelt Erhverv, men som bliver et Tab for hele det danske Samfund.

Det er under disse Forhold, at vi har taget vor Stilling til dette Forslag, og det er ud fra disse Synspunkter, at jeg har været med til at føre Forhandlingerne inden for det samlede Landbrug.

Det er mit Haab, at man her paa Rigsdagen maa kunne opnaa Tilslutning fra alle Sider om at føre denne Lovgivning igennem; det vilde være til stor Gavn for hele det danske Folk og ikke mindst for det Landbrug, som vi vel nok hver især ønsker at gøre det bedst muligt for. Jeg skal slutte i dette Haab, og jeg tilsiger fra min og mit Partis Side en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Valdemar Thomsen: Landbrugets Svar paa det foreliggende Lovforslag blev givet, da Skitsen til det var offentligt bekendt. Svaret — det eneste værdige, der kan gives i den foreliggende Situation — lød kort og klart: Vi beder ikke om Hjælp, men kræver vor Ret! Aldrig tidligere er der vel fra Regeringens Side vist Landbruget en saadan Overlegenhed og Hensynsløshed som netop i det foreliggende Tilfælde. Landbrugets enstemmige Krav om 1) Erstatning for Tab